

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ

ОПШТИНЕ БУДВА

Редакција: Трг сунца бр. 3 Телефон: 086/451-257	Година XVIII Број 7. Број 0101-1998/1-03. Будва, 26. новембар 2003. године	Акопт. год. прет. 10 ЕУРА Цијена по примјерку 1 ЕУРО Ж.рн.: 55710-637-7-817 СПП Будва
---	--	---

ОДЛУКУ

О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ОДЛУКЕ О ОРГАНИМА ЛОКАЛНЕ УПРАВЕ

Члан 1

67. На основу члана 94. и 95. Статута општине Будва ("Службени лист општине Будва", бр. 9/95 и 2/98), Скупштина општине Будва на сједници од 21. новембра 2003. године, донијела је

ОДЛУКУ О ИЗБОРУ ПРЕДСЈЕДНИКА ОПШТИНЕ БУДВА

1. За предсједника Општине Будва бира се **РАДЕ ЈОВАНОВИЋ**, адвокат из Будве.
2. Мандат предсједника Општине траје до краја мандата Скупштине.
3. Ова одлука ступа на снагу даном доношења, а објавиће се у "Службеном листу општине Будва".

Број 0101-1729/2-03
Будва, 21. новембар 2003. године

СКУПШТИНА ОПШТИНЕ БУДВА
ПОТПРЕДСЈЕДНИК ОПШТИНЕ
Веселин Марковић

68. На основу члана 41 став 1 алинеја 4 Закона о локалној самоуправи ("Службени лист општине Будва", бр. 9/95 и 2/98) предсједник општине Будва, дана 23. јуна 2003. године, донио је

У члану 7 Одлуке о органима локалне управе ("Службени лист општине Будва" бр. 7/98⁹/00 и 8/02) послје тачке 4 додаје се нова тачка " Секретаријат за инспекцијске послове", а досадашње тачке 5,6 и 7 постају тачке 6,7 и 8.

Члан 2

У члану 13 алинеје 10-22 се бришу и преносе у нови члан 12.
Алинеја 23 постаје алинеја 10.

Члан 3

У члану 12 након алинеје 13 додаје се алинеја 14 " обављање и других послова из дјелокруга своје надлежности који су утврђени Законом и другим прописима".

Број 0104-1162/1
Будва, 23. јун 2003. године

ПРЕДСЈЕДНИК ОПШТИНЕ БУДВА
Весна Радуновић

69. Уставни суд Републике Црне Горе, у саставу: предсједник проф. др Радоје Кораћ и судије – Радован Кривокапић, Зоран Смолковић, Фетија Међедовић и Веселин Рацковић, на основу одредаба члана 113. став 1. тачка 2. Устава Републике Црне Горе и члана 56. тачка 2. Закона о Уставном суду Републике Црне Горе (“ Службени лист Републике Црне Горе”, број 21/93), на сједници од 9. октобра 2003. године, донио је

О Д Л У К У

УТВРЂУЈЕ СЕ да Одлука о враћању грађевинског и градског грађевинског земљишта које није приведено намјени (“ Службени лист Општине Будва “, број 2/03), коју је донијела Скупштина општине Будва, на сједници од 14. марта 2003. године, није у сагласности са Уставом Републике Црне Горе и законом и престаје да важи даном објављивања ове одлуке.

Ова одлука објавиће се у “ Службеном листу Републике Црне Горе”, у дијелу у којем се објављују републички прописи и у дијелу у којем се објављују општински прописи и у “ Службеном листу Општине Будва “.

Образложење

Предлогом Владе Републике Црне Горе покренут је поступак за оцјењивање уставности и законитости Одлуке, означене у изреци ове одлуке.

Подносилац предлога сматра да правни основ за доношење оспорене Одлуке не представљају наведене одредбе члана 66. став 3. Устава Републике Црне Горе, члана 30. Закона о експропријацији и члана 33. Закона о грађевинском земљишту и да је, стога, Одлука у супротности са одредбама чл. 45. и 66. став 3. Устава Републике Црне Горе, члана 30. став 2. Закона о експропријацији и члана 33. Закона о грађевинском земљишту.

Уставни суд је, након разматрања садржине оспорене Одлуке и на основу резултата јавне расправе, утврдио да није у сагласности са Уставом Републике Црне Горе и законом.

Оспореном Одлуком прописано је: да се грађевинско и градско грађевинско земљиште одузето ранијим власницима примјеном прописа, односно правним и фактичким радњама из члана 3,4,5. и 6. Закона о праведној реституцији (“ Службени лист Републике Црне Горе “, бр. 34/02), које до ступања на снагу ове одлуке није приведено намјени, а у катастру о непокретности уписано као својина Општине Будва, враћа у својину и посјед (државину) ранијим власницима, односно њиховим насљедницима или сљедбеницима (члан 1.); да се земљиште које је Општина Будва дала на коришћење или управљање, односно уступила право коришћења ради привођења предвиђеној намјени правним или физичким лицима, а које није приведено намјени до ступања на снагу ове одлуке, враћа се у својину и посјед (државину) ранијим власницима, односно њиховим насљедницима или правним сљедбеницима (члан 2.); да досадашњим имаоцима права коришћења или управљања на земљишту из члана 2. ове одлуке, ступањем на снагу ове одлуке престаје то право, и да ће, ако Комисија из члана 5. ове одлуке, поступајући по захтјеву ранијих власника односно њихових насљедника или правних сљедбеника, утврди да је досадашњем имаоцу право коришћења или управљања из претходног става незаконитом радњом или поступком без правног основа уписано право својине у евиденцији катастра непокретности, покренути поступак за брисање тог уписа (члан 3.); да су ранији власници земљишта, из чл. 1. и 2. ове одлуке, дужни вратити Општини Будва валоризовани износ накнаде, коју су добили за одузето земљиште, у роковима који не могу бити дужи од једне године, и да ће валоризовани износ примљене накнаде, из става 1. овог

члана, утврдити Комисија из члана 5. ове одлуке, примјеном општих норми Закона о облигационим односима ("Службени лист СРЈ, број 29/78, 39/85, 45/89 и 31/93) (члан 4.) ; да ће ради спровођења ове одлуке Скупштина општине Будва образовати, у року од 15. дана од дана ступања на снагу ове одлуке, Комисију за враћање грађевинског и градског земљишта које није приведено намјени (даље: Комисија) ; да Комисија из претходног става има предсједника и четири члана, које именује предсједник Општине Будва у договору са одборничким клубовима, и да се организација, начин рада и одлучивања Комисије утврђују Пословником о раду Комисије, који ће Скупштина општине Будва донијети у року од 15 дана од дана ступања на снагу одлуке о именовану (члан 5.) ; да је рјешење комисије из члана 5. ове одлуке коначно (члан 6.) и да ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у Службеном листу Општине Будва (члан 7.).

Уставом Републике Црне Горе прописано је: да је власт везана Уставом и законом (члан 4. став 2) ; да се законом у складу са Уставом уређује начин остваривања слобода и права ако је то неопходно за њихово остваривање (члан 12. тачка 1.) , да се јамчи право својине и да нико не може бити лишен права својине нити му се право својине може ограничити, осим када то захтијева јавни интерес утврђен законом или на основу закона, уз накнаду која не може бити нижа од тржишне (члан 45.) ; да се јамчи право на локалну самоуправу, да се локална самоуправа остварује у општини и главном граду, да грађани у локалној самоуправи одлучују непосредно и преко слободно изабраних представника о одређеним јавним и другим пословима од непосредног интереса за локално становништво и да су органи локалне самоуправе у општини Скупштина и предсједник општине (члан 66. ст. 1,2,3. и 4.) и да закон мора бити

сагласан са Уставом, а други пропис и општи акт са уставом и законом (члан 107.).

Законом о праведној реституцији (" Службени лист Републике Црне Горе " , бр. 34/2002) прописано је : да се овим законом прописују услови, начин, поступак и рокови за враћање својинских права ранијим имаоцима тих права на непокретној и покретној имовини у природи која су им неправедно одузета у корист државне, општенародне, задружне и друштвене својине, примјеном прописа о национализацији, експропријацији, конфискацији, секвестру, аграрној реформи и другим правним и фактичким радњама и да ће изузетно од става 1. овог члана , својинска права на имовини коју није могуће, из правних и фактичких разлога, реституисати у природи, бити реституисана ранијим имаоцима тих права на један од начина из члана 12. овог Закона (члан 1.) ; да је обвезник реституције Република Црна Гора, ако је до неправедног одузимања имовине дошло на основу савезног прописа или незаконитим актом савезног органа или ако је одузимање извршено на основу републичког прописа или радњом републичког органа (члан 11. став 1.) ; да се неизграђено грађевинско земљиште (земљиште које није приведено намјени) реституише кориснику реституције у природи, да се земљиште из става 1. овог члана, коме је по разним основама престао статус грађевинског земљишта, реституише у природи кориснику реституције и да се изграђено грађевинско земљиште може реституисати кориснику реституције на један од начина из става 12. овог закона (члан 24.) ; да ће о својинским правима на шумама и шумским земљиштима из става 3. овог члана у складу са Законом о шумама, одлучивати скупштина јединице локалне самоуправе (члан 28. став 4.) ; да се поступак за реституцију покрене на захтјев корисника реституције (члан 35. став 1.) ; да поступак

и рјешавање по захтјеву у првом степену води Комисија за реституцију у складу са овим законом (члан 36. став 1.); да ако у току поступка, при одлучивању о захтјеву, Комисија оцијени да о одређеном питању од којег зависи основаност захтјева (претходно питање) треба да одлучи суд или то једна од странака захтјева, управни поступак се прекида и заинтересована странка се упућује да у одређеном року поднесе захтјев суду (члан 37.); да је Комисија дужна да у року одмах, а најкасније 90 дана од дана подношења захтјева, ријешити захтјев, да корисник реституције има право жалбе Републичкој комисији за реституцију и да је рјешење Републичке комисије за реституцију коначно (члан 38. став 1,3. и 5.); да је Влада Републике Црне Горе дужна да донесе уредбу о прописима и примјени овог закона у року од 60 дана од дана ступања на снагу овог закона и да прописи за примјену овог закона дефинишу све аспекте овог закона, документа, обавезу државних органа по овом закону, оснивање Фонда за реституцију, његова права и обавезе, структуру особља, чланове и предједавајуће, методе доношења одлука, финансијске и економске активности, процедуру, оснивање Комисије за реституцију и Републичке комисије за реституцију, њихову структуру и чланство, надлежност и методе доношења одлука, везе са другим државним органима и остала техничка питања (члан 40. став 1. и 2.).

Законом о имовини Републике Црне Горе (“ Службени лист Републике Црне Горе, број 44/99) прописано је: да се имовина Републике Црне Горе користи за остваривање функција Републике Црне Горе и јединица локалне самоуправе, као и за остваривање дјелатности организација које обављају јавну службу (члан 2. став 1.); да имовинска права и овлашћења у погледу државне имовине врши Влада републике Црне Горе, односно орган јединице локалне самоуправе одређен статутом општине, под условима и на начин

утврђен овим законом, ако посебним законом није друкчије одређено (члан 3. став 1.); да поједини изрази употребљени у овом закону имају следеће значење: 1) имовина је право на стварима непокретним и покретним), новчаним средствима хартијама од вриједности и друга имовинска права; 2) да располагање имовином и њено прибављање, давање на коришћење, односно у закуп и отуђење, 3) коришћење имовином је савјесна употреба имовине у складу са њеном природом и намјеном; 4) државни органи су: Скупштина, Предсједник, Влада, Уставни суд и Државни тужилац Републике, министарства, други органи, организације и службе општине, главног града и Престонице; 6) организације које обављају јавну службу су јавна предузећа, јавне установе и друге организације које обављају јавну службу, чији је оснивач Република, односно јединица локалне самоуправе (члан 6.); да је државна имовина у смислу овог закона, поред осталог: 1) природно богатство (земљиште, шуме, воде, водотоци, морске обале, обале језера и обале ријека, подморје, рудна блага, ваздушни простор, фреквенције и друга природна богатства) и добро у општој употреби (јавни путеви, аеродроми, жељезничке пруге са припадајућим објектима, морске, језерске и ријечне луке, културно историјски споменици, паркови, тргови, улице и друга добра у општој употреби), као добра од општег интереса, за која је законом или на основу закона утврђено да нијесу у приватној својини, имовина која је, у складу са законом или на основу закона стечена односно коју стекну: државни органи, органи јединица локалне самоуправе и организације које обављају јавну службу; ствар изграђена, односно прибављена по основу улагања државе односно улагања јединица локалне самоуправе (члан 7. тачка 1,2,3. и 5.) и да о располагању државном имовином одлучује Влада, односно надлежни орган јединице локалне самоуправе, ако законом није одређено да о

томе одлучује други орган (члан 9. став 1.).

Законом о експропријацији (“ Службени лист Републике Црне Горе, број 55/00) прописано је: да поступак по предлогу за експропријацију спроводи и рјешење доноси подручни орган надлежан за имовинско-правне послове (члан 23. став 1.); да корисник експропријације може, до правоснажног рјешења о експропријацији да одустане од приједлога за експропријацију, да ће се на захтјев ранијег власника експроприсане непокретности правоснажно рјешење о експропријацији поништити или измијенити, ако корисник експропријације од правоснажности рјешења о експропријацији није извршио најмање трећину вриједности од укупне вриједности предвиђених радова и да о одустанку од предлога за експропријацију и по захтјеву за поништај или измјену правоснажног рјешења о експропријацији рјешава орган који је по предлогу за експропријацију рјешавао у првом степену (члан 30. став 1,2. и 3.).

Законом о грађевинском земљишту (“ Службени лист Републике Црне Горе, број 55/00) прописано је: да ће ранији власник неизграђеног градског грађевинског земљишта наставити да користи то земљиште и да га употребљава за дозвољене сврхе на начин којим се не мијења облик и својство земљишне парцеле, до дана до када је, на основу одлуке надлежног органа локалне управе, дужан да га преда јединици локалне самоуправе, односно одређеном кориснику, или га сам приведе намјени одређеној планом, и да се у случају привођења планираној намјени градског грађевинског земљишта, из става 1. овог члана, утврђује и плаћа накнада по закону којим се уређује експропријација (члан 33.).

Законом о локалној самоуправи (“ Службени лист Републике Црне Горе”, број 42/03) прописано је : да се у општини остварује задовољавање потреба од непосредног и заједничког интереса за локално становништво (члан 4.); да је у

вршењу локалне самоуправе општина самостална и њена права не могу бити ускраћена или ограничена актима државних органа, осим у случајевима и под условима утврђеним законом у складу са Уставом (члан 8); да општина, у складу са законом, уређује и обезбјеђује вршење послова уређења, коришћења и заштите грађевинског земљишта (члана 32. тачка 3.); да скупштина доноси прописе и друге опште акте (члан 45. тачка 2.); да у вршењу послова из свог дјелокруга скупштина доноси Статут, одлуке и друге акте и да се одлуком одлучује о појединачним питањима од значаја за утврђивање и вођење политике (члан 51. став 1. и 3.); да Влада има право да, до одлуке Уставног суда обустави од извршења, пропис или општи акт скупштине или предсједника општине, ако сматра да није у складу са Уставом или законом или се њиме ограничавају Уставом или законом утврђене слободе, права и дужности грађана; да је, кад обустави од извршења пропис или општи акт, Влада дужна да без одлагања, а најкасније у року од 8 дана, покрене поступак пред Уставним судом и да се уколико, у року из става 2. овог члана, Влада не покрене поступак, пропис или општи акт примјењује (члан 124.).

²
Из цитираних одредаба Устава Републике Црне Горе произилази да се законом, у складу са Уставом, уређује начин остваривања слобода и права, ако је то неопходно за њихово остваривање, и друга питања од интереса за Републику, да се јамчи право својине, да нико не може бити лишен права својине, нити му се право својине може ограничити, осим када то захтијева јавни интерес, уз накнаду која не може бити нижа од тржишне. Сагласно овим начелима Република је Законом о праведној реституцији уредила услове, начин, поступак и рокове за враћање својинских права ранијим имаоцима тих права на непокретној и покретној имовини у натури, која су им неправедно одузета у корист државне, задружне и друштвене својине, примјеном прописа о национализа-

цији, експропријацији, конфискацији, секвестру, аграрној реформи и другим правним и фактичким радњама, а поред осталог и реституцију грађевинског земљишта. Одредбама члана 11. став 1. Закона је прописано да је обвезник реституције Република Црна Гора, ако је до непосредног одузимања имовине дошло на основу савезног прописа или незаконитим актом савезног органа или ако је одузимање извршено на основу републичког прописа или радњом републичког органа. С тим у вези скупштини јединице локалне самоуправе је сагласно одредбама члана 28. став 3. наведеног закона, једино дато овлашћење да у складу са Законом о шумама одлучује о својинским правима на шумама и шумским земљиштима. У конкретном случају Уставни суд је утврдио да су сва питања која су предмет оспорене одлуке уређена Законом о праведној реституцији и да Скупштини општине овим законом није дато овлашћење да уреди враћање грађевинског земљишта бившим власницима, које им је одузето примјеном прописа и правним и фактичким радњама из члана 3,4,5. и 6. тог закона. Уставни суд је, такође, утврдио да садржина оспорене одлуке не произилази из правног основа наведеног за њено доношење. У том смислу, правни основ за доношење оспорене Одлуке није садржан у одредбама члана 66. став 3. Устава Републике Црне Горе којом је утврђен дјелокруг и начин одлучивања грађана у локалној самоуправи (непосредно и посредно - преко слободно изабраних представника) о одређеним јавним и другим пословима од непосредног (заједничког) интереса за локално становништво, јер се својинска права гарантована одредбама члана 45. Устава, сагласно одредби члана 12. став 1. Устава, могу уређивати само законом. Полазећи од тога и чињенице да су Законом о праведној реституцији као законом *lex specijalis* у овој области, уређени услови, поступак, начин и рокови за враћање својинских права ранијим имаоцима тих права, Скупштина општине Будва није била

овлашћена да одлучује о имовинским правима на државној имовини у смислу одредби члана 3. става 1. Закона о имовини Републике Црне Горе. Такође, ни одредба члана 30. став 2. Закона о експропријацији, по оцјени Уставног суда, не садржи овлашћење скупштине општине да својим актом уређује стварање услова за конституисање својинских права бивших власника на грађевинском и градском грађевинском земљишту које није приведено намјени, јер је овом одредбом у суштини утврђен рок за укидање или измјену правоснажног рјешења о експропријацији, који на захтијев ранијег власника почиње тећи од правоснажности рјешења, а престаје извршењем најмање трећине вриједности од укупне вриједности предвиђених радова. Осим тога, поступак и органи за спровођење деекспропријације су у потпуности уређени законом и скупштини општине није дато овлашћење да тај поступак уређује било којим својим општим актом. Коначно, овлашћење за уређивање назначених питања није садржано ни у прелазним и завршним одредбама члана 33. Закона о грађевинском земљишту, којима је уређено коришћење права ранијег власника неизграђеног градског грађевинског земљишта, на начин да то земљиште користи и употребљава, до привођења намјени одређеној планом, када се утврђује и плаћа накнада по закону којим се уређује експропријација.

С обзиром да Скупштина општине Будва наведеним законима није била овлашћена да својим општим актом уреди својинска права бивших власника на грађевинском и градском грађевинском земљишту, Уставни суд је утврдио да је оспорена Одлука, у цјелини, несагласна са Уставом и законом.

У бр. 40/03

9. октобар 2003. године

Подгорица

ПРЕДСЈЕДНИК
УСТАВНОГ СУДА РЕПУБЛИКЕ ЦРНЕ ГОРЕ
Проф. др Радоје Кораћ

САДРЖАЈ:

	<i>Страна</i>
67. Одлука о избору предсједника општине Будва.....	1
68. Одлука о измјенама и допунама Одлуке о органима локалне управе.....	1
69. Одлука Уставног суда РЦГ, У. број 40/03, од 9. октобра 2003. године.....	2

N
e
s
p
a

c
o
m
p
u
t
e
r
s

d
o
o

©
2
0
1
0